

шавшаго въ Шпаршу Скороходца : Какъ свои войскаша ны ; Какъ се намеруашъ сыновешми ; На кояшо Скороходець воздохнувъ опговори : Ахъ Госпоже ! свои Сынови и приима загинаха въ борбаша . Тако погибаша Опечешвошо ни ; попыша го далше : Не , опвѣща Скороходець : Оно е спасено и поржешвува сосъ побѣда на прошивницыше си . Това ми е доволно , рече Шпаршанка : Азъ опшхождамъ . Куда ; попышаха го : Во храмъ , опговори она : Да благодаримъ Бога за избавленіе нашего Опечешва . Видше силаша любве ко опечешву ! Кого преодолъ ; Машеринскошо сердце .

Благородный другъ.

Фрiендъ, лѣкаръ на Енглезскаша нѣкогда Кралица, въ лѣшо 1722, наклеванъ бѣше, какъ е дѣйшвувалъ прошивъ кралѣвскише законы, зарадъ кояшо рабоша и запреха го въ Лондонѣ въ шемница . Подиръ шессть мѣсяцы разболесе единъ опъ первыше кралѣвски Миниспры, и Меадъ главный лѣкаръ, и другъ Фрiенда, призванъ бѣ да го лѣкува, койшо пощо позна болесъ ша на Миниспра